

Весела ФРУЖИНА

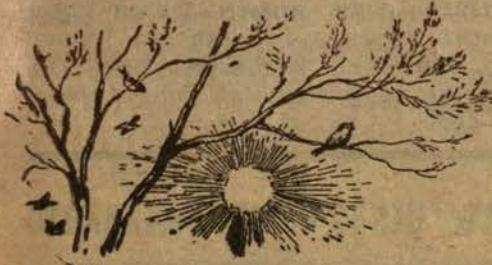
31
БРОЙ
2 лева

8. IV. 1942 ГОД.

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

РЕДАКТОРИ: А. РАЗЦВЪТНИКОВЪ, Е. КОРАЛОВЪ и Ц. ЦВЪТАНОВЪ
Тел. абонам. 60*кв. • Адресъ: А. ХИТЛЕРъ № 66. Тел. 4-18-41 — София. Пощ. чекова с-ка 722 • Одобрение и преп. отъ М. Н. П.
(окр. № 2813 отъ 27. X. 957)

ТРИ АНГЕЛА ПАЗИТЕЛИ

Нѣкѫде биеше часовникъ: данъ, данъ, данъ... Седемъ пѫти.

Владко отвори очи. Презъ прозореца грѣеше хубаво слѣнце. Сякашъ две голѣми, свѣтли крила се бѣха разперили надъ леглото му и го милваха, топлѣха и пазѣха.

Слѣнцето! Първиятъ ангелъ пазителъ, — си каза Владко усмихнатъ, като си спомни това, което вчера имъ бѣше разказалъ учительтъ.

Владко скочи отъ леглото и отиде къмъ отворения прозорецъ. Ка-то две невидими крила го лъхна чистиятъ въздухъ, който влизаше отъ градината. Владко вдъхна дълбоко нѣколко пѫти и се уѣсти, разсъненъ и бодъръ.

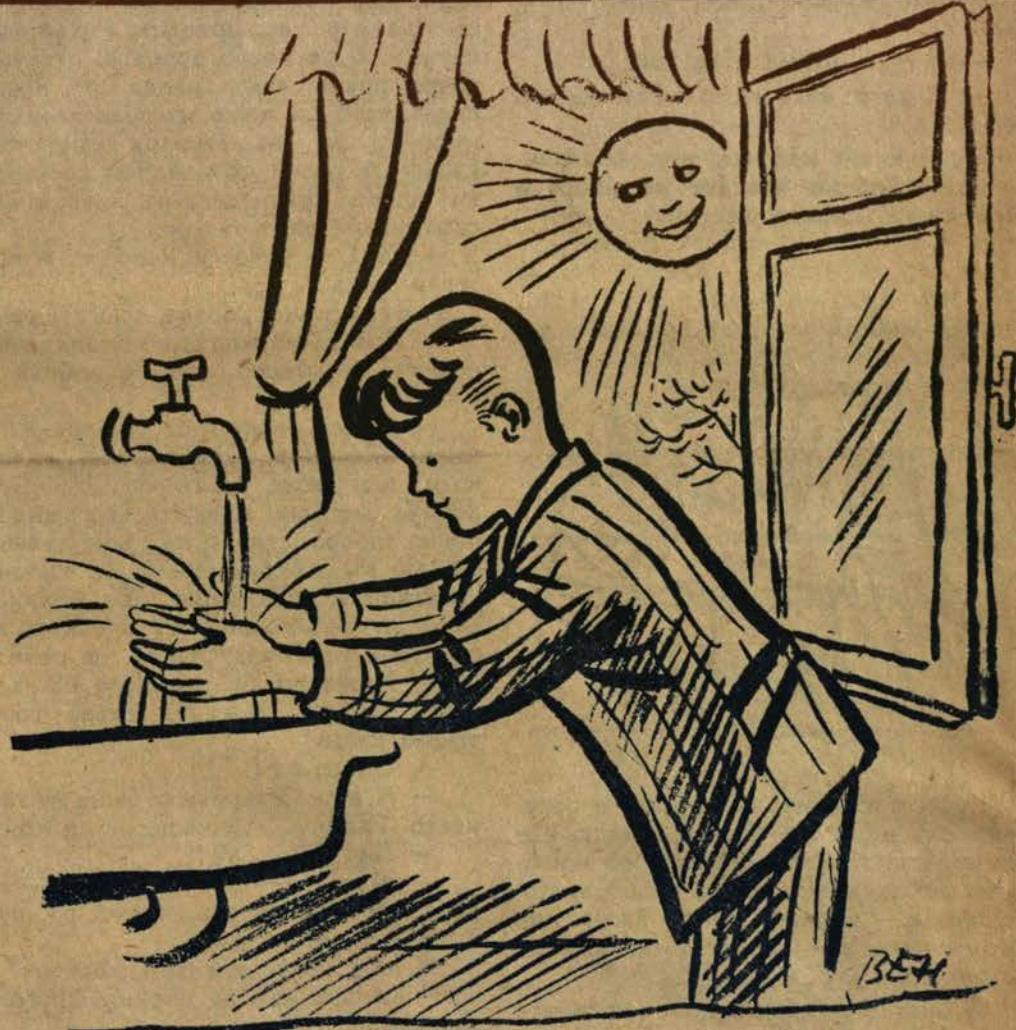
— Ето вториятъ ангелъ-пазителъ. Чистиятъ въздухъ — си каза пакъ той и отиде къмъ чешмата.

Бистрата водна струя течеше, шумѣше и пръскаше хиляди свѣтли капки.

Владко се миеше, обливаше. Той се уѣщаше здравъ и веселъ. Нему се струваше, че вижда, какъ отъ водата излиза хубавъ, заруменъ ангелъ, съ дѣлга, прозрачна, синкова мантая. Отъ златнитѣ му кѣдри и отъ крилата му се ронятъ малки водни капки — чистъ бисеръ!

— Бистра водица, третиятъ нашъ ангелъ-пазителъ, — извика Владко и радостно изтича при майка си, да й каже „добро утро“, да закуси и да се приготви за учимите.

Е. БАГРЯНА

ХРИСТОСЪ ВЪЗКРЕСЕ

Априлска нощъ се спустна надъ земята и въ тая нощъ, тържествена и свята, надъ нашето градче внезапно се понесе отмѣренъ, тихъ камбаненъ звѣнъ:

Христосъ възкресе!

Дано да стигне тая блага вѣсть и до последния беднякъ злочестъ и въ неговия домъ да бликне пѣсень на радость и на новъ животъ:

Христосъ възкресе!

Дано и въ нашата възкръснала страна да свѣтне, Боже, твойта свѣтлина! Народътъ ни, следъ робство и следъ кърви, между народитѣ да бѫде пѣрви:

Христосъ възкресе!

ДИМИТЪРЪ ПАНТЕЛЕЕВЪ